

Ne sadite pregloboko.

Ena največjih napak, ki jo večkrat napravimo pri sajenju sadnega drevja, je pregloboko sajenje. Posledica tega so razne bolezni, sušenje v vrhovih in predčasno usihanje. Čim težja in čim bolj vlažna je zemlja tem bolj se pojavljajo škodljive posledice preglobokega sajenja. Pri preglobokem sajenju pride spodnji del debla, ki je bil doslej na zraku, v zemljo. Ker je deblo drugače sestavljeno kakor korenine, ne more opravljati, ko pride pregloboko, takoj tistih poslov, ki opravljajo korenine. V deblo, ki je prišlo v tla, se nakopiči v veliki meri hrana. To povzroča, da izrastejo iz tega dela debela nove korenine, prave korenine pa vsled nezadostne hrane hirajo in polagoma usahnejo. Vsled takega položaja je drevo zelo ovirano v razvoju in si le pomalem zopet odpomore. Večkrat se začne tako drevje sušiti v vrhovih, dela številne vodne poganjke, in se mu na prvi pogled vidi, da mu nekaj manjka.

Le takrat, kadar je zemlja suha, rahla in peščena, so navedene posledice manj očitne; v taki zemlji tudi drevje, ki stoji par centimetrov globlje, še razmeroma dobro uspeva.

Zato je bolje, da sadimo drevje par centimetrov preplitvo, kakor pa le en centimeter pregloboko. Ako smo sadili preplitvo, pozneje še vedno lahko pomagamo, ako dopeljemo nekaj zemlje, ki jo razgrnemo okrog plitvo stoječega drevja. Ako pa sadimo pregloboko, je poznejša pomoč izključena.

Pregloboko sadimo navadno zato, ker ne upoštevamo, da se zemlja s časom sesede, s tem pa pride drevo pregloboko. Ako spravimo na dno jame gnoj ali vejnik, tudi ta polagoma strohni, zemlja pa se vsede z drevesno vred.

Pregloboko sajenje torej preprečimo s tem, da ne devamo na dno jame nobenih snovi, kakor na primer listja, vejevja in dračja; vse te snovi polagoma strohni in se vsedejo. Samo, kadar je zemlja zelo vlažna, moramo dati na dno jame 20 — 25 cm na debelo drobno sesekanega vejevja, nato pa moramo saditi tudi za 20 — 25 cm višje nad zemeljsko površino.

Večkrat se dene na dno jame gnoj, kar pa je za drevo brez pomena, ker se gnoj rodi pomanjkanja zraka ne more razkrojiti, radi tvorbe plinov pa more drevesu celo škodovati.

Deset do štirinajst dni pred sajenjem napolnimo jamo z zemljo do gornjega roba, da se zemlja do sajenja deloma že vsede. Na dno jame spravimo travnato rušo in jo dobro zdrobimo, da ne nastane vmes praznine, v katerih bi se vtegnile vgnezditi miši. Nato pride zgornja rodovitna in nazadnje manj rodovitna zemlja, ki smo jo dobili pri kopanju iz dna jame. Ako je zemlja slabe kakovosti, je dobro primešati eno tretjino do ene polovice komposta ali pa starega dobro razkrojenga gnoja. Tudi lapor, cestno blato, odpadki zidov vplivajo ugodno na rast drevesa.

Nanačno je napolniti vso jamo z vrtno zemljo ali kompostom. S tem bi namreč prišlo drevo v enak položaj kakor rastlina v cvetličnem loncu in uspeva samo prvi čas. Kakor hitro pa prerastejo korenine rahlo in rodovitno zemljo v jami, začne drevo hirati in večkrat tudi usahne.

Četudi smo napolnili jamo nekaj časa pred sajenjem, se zemlja še vedno par centimetrov vsede, s tem pa pride drevo pregloboko. Temu odpomoremo s tem, da položimo pri sajenju čez jamo raven remelj, drevesce pa držimo tako, da pride korenski vrat (kraj, kjer se začne deblo) 8 — 10 cm nad remeljnomo. Ko se pozneje zemlja vsede, pride drevo v pravo globino.

Travniki.

Mnogo se govori in piše pri nas o važnosti živinoreje, o vzreji mladih, o krmljenju in negi starejših živali. Pri tem se pa pozablja večkrat na to, da tvori temelj živinoreje dobra in zadostna kрма, ki jo imamo največ in najbolj poceni na razpolago pri primernem oskrbovanju travnikov in pašnikov. Na travniku se morejo hranilne snovi v zemlji najboljše izrabiti, ker imajo tu mešanico raznih rastlin, raznovrstnih trav. Zato tudi najlepše uspeva tak travnik in imamo največ koristi od travnika takrat, če ne tvori ruše samo ena ali malo vrst trav. Razne trave razvijajo svoje korenine zelo različno, ene globoko, druge bolj plitvo in zato tudi različno izrabljajo hranilne snovi v zemlji. Razne deteljne vrste gredo s svojimi koreninami globoko v zemljo, trave ostanejo s koreninami bolj na površini tleh. V mešanici uspevajo rastline boljše, si dajejo medsebojno varstvo; ene so bolj občutljive proti mrazu in raznim škodljivcem, pa jih druge, ki rastejo bujnejše pri tem varujejo. Mešanico raznih trav in deteljnih vrst je tudi lažje dobro posušiti, kakor pa samo eno vrsto, n. pr. deteljo samo.

S košnjo, ko odvezamemo travniku seno, se zmanjša tudi količina hranilnih snovi v tleh. Ako hočemo, da je travnik res stalno opora gospodarstva, da nam daje stalno, leto za letom dosti sena, moramo hranilne snovi, ki jih s senom odvezamemo, nadomestiti. To se pravi, tudi travnik moramo gnoliti, če hočemo, da se ta popolnoma ne izčrpa. Ako dovajamo travnikom s pravnim gnojenjem zadosti hranilnih snovi, moremo množino sena še znatno povečati. Skoraj vsi naši travniki bi se dali še znatno izboljšati, mogli bi dajati mnogo več in boljšega sena, s tem pa bi mogli imeti pri istem gospodarstvu tudi več in boljše živine. Z malim povečanjem izdatkov za izboljšanje travnikov moremo pri istem gospodarstvu dobiti razmeroma mnogo večji čisti donos. Travniki, ki nam ne dajejo no hektaru več kakor 15 q sena, so slabi in se zato le slabo izplačajo. Poizkušati jih moramo zato na kak način izboljšati. Če vsled slabega tla in neprimerne lege to ni mogoče, je boljše, da tak travnik izpremenimo v pašnik.

Sestava raznih trav na travniku se stalno menja, zlasti še prva leta potem, ko smo travnik zasejali. Nekatere vrste trav se širijo, druge pa vedno bolj izginjajo. Najboljše je, če je sestavljena ruša iz nizkih ali spodnjih trav in iz visokih ali zgornjih trav. Prve imajo tanke in kratke biljke, iz korenin pa poženejo te trave mnogoštevilne, navadno fine liste. Druge pa poženejo visoke in močne biljke, ki imajo tudi širše liste. Pravilno mešanico travnega semena, ki je sestavljeno iz nizkih in visokih trav, se dobi pri kmetijski

družbi za Slovenijo — v Mariboru, Meljska cesta 12. Ta semena so garantirano čista in kaljiva. Mešanica je za razna tla različno sestavljena, ker ne uspevajo na različnem tlu enako dobro iste trave.

O gnojenju travnikov v spomladi je bilo nekaj pojasnil v predzadnji številki »Slovenskega Gospodarja«.

Ako hočemo napraviti nov travnik, seveda moramo tla pred setvijo z gnojenjem in obdelovanjem primerno pripraviti. Količina semena, ki ga rabimo za 1 ha, je različna pri raznih travah, znaša pa povprečno 30 kg. Travno seme sejemo navadno samo (čisto) v jeseni, med žitno seme pomešano pa v spomladi od aprila do sredi maja. Žitno seme sejemo najpo prej in ko to zabranamo, sejemo mešanico travnega in deteljnega semena. V prvem letu nato kosimo kmalu, da se rastline bolj obrastejo.

Ako nastanejo v ruši travnika prazna mesta, moramo travnik izboljšati z naknadno setvijo. Zato najprimernejši čas je po košnji sena; če je pa takrat presuho vreme, pa po otavi. Travnik pobranamo dobro s travniško brano in sejemo nato $\frac{1}{6}$ — $\frac{1}{3}$, one množine mešanice, kakor bi jo rabili pri polni setvi. Taka naknadna setev je potrebna skoro pri vseh travnikih približno vsako šesto leto.

Gospodarska obvestila.

Kmetijska družba Maribor in okoliš prireja v nedeljo, dne 4. marca, v šoli na Pobrežju predavanje o živinoreji. Govoril bode g. kmetijski svetnik Zupanc. Začetek ob 10. uri.

Dva enodnevna sadjarska tečaja se vršita na vinarski in sadjarski šoli v Mariboru in sicer: 1. V ponedeljek, dne 5. marca t. l., tečaj za precepljanje sadnega drevja, 2. V torek, dne 6. marca, tečaj za sajenje in oskrbo sadnega drevja. Pouk je brezplačen ter traja vsak dan od 9. do 12. ure in od 2. do 5. ure popoldne. Vsakdo se lahko udeleži obeh tečajev. Zanimanci naj prijavijo svojo udeležbo z dopisnico najkasneje do 3. marca ravnateljstvu šole.

DOPISI

Sv. Križ nad Mariborom. Zeniti se nismo pozabili. Prvi je stopil pred poročni oltar dolgoletni cerkveni pevec Povoden Andrej s svojo izvoljenko Marijino družbenko Klampferjevo Tilko. Njemu je na isti poti sledil naš dobri znanec Gert Jožef s Klampferjevo Pepco. Iz naše srede pa nam je ženin gospod Beloglavec Franc iz Studencev odpeljal pridno družbenko znane Klemenove hiše Hlade Lenčko. Ob priliki pojedine, ki se je vršila par dni po poroki, so udeleženci nabrali za spomenik padlim vojakom 150 Din. Pred nedavnim časom je naš občinski odbor prišel na hvalevredno misel, da se postavi onim, ki so leta 1914 odšli od nas in jih ni bilo več nazaj, dostojen spomenik. — V nedeljo, dne 26. m. m., je bil izvoljen nov cerkveno-konkurenčni odbor z načelnikom g. Hlade Joškotom.

Sv. Primož na Pohorju. V predpustu je bilo tudi pri nas nekoliko živahnije. Naš vrli somišljenik Pongrac Kos, p. d. Nadles, se je poročil z Marijo Nabernik. Po drugo Marijo Nabernik, dolgo let izvrstno cerkveno pevko, pa je prišel posestnik Franc Duler iz Pameč. — V katoliško Cerkev je prestopil Rus Aleksij Lebedev in poročil Marjeto Stramec. Vsem novoporočencem kličemo: Bilo sreč-

no! — Na prvo postno nedeljo pa smo pokopali Janeza Kanopa, malega posestnika. Se v najboljši moški dobi ga je pobrala krvna sušica. Zapušča ženo in pet nepreskrbljenih otrok. Tako se tudi pri nas, četudi v malem, preliva svetovno življenje, zdaj veselje in smeh, zdaj bridkost in jok. — Sv. Matija je našel pri nas še snega in leda, bo imel torej dosti opravka. Pohorske pozdrave!

Rogoza pri Hočah. Dne 25. m. m. je bila napriseda tukajšnjega novoizvoljenega župana in dveh svetovalcev. Po dolgotrajnem čakanju so vendar dosegli čast, da so se jim prišle zvezde, kakor se je eden izmed svetovalcev izrazil. Toda to veselje naj jim ne bo za izpodbudo do takega gospodarjenja, kakor so začeli. Opozarjamo jih, da se bodo držali pravil občinskega zakona! Svetujemo jim, da si tudi oni naročijo »Slovenskega Gospodarja«, v katerem najdejo razen mnogo lepega čtiva tudi marsikatero informacijo, ki jim bo v občinskem uradovanju le v korist.

Brezole pri Račah. Poročila se je dne 20. m. m. vrla mladenka Cecilija Razboršek z vzornim ter marljivim tesarjem Janezom Tošner v Braunšvajgu. Kot dekla je bila dolgo vrsto let opora svoji sestri v Brezolah, ali vsakdo si želi domačega ognjišča. Njen ženin je gospodaril več let s svojo že 86 let staro mamico. Obilo sreče!

Sv. Peter pri Mariboru. Lep in ganljiv je bil spreved, ko smo nesli dragega tovariša in prijatelja Cirila Knuplež na Goro, da bo počival večno pod varstvom gorske Marije. Zalost nam je stiskala srce in smilili so se nam plakajoči starši, brat in sestrice. Toda ob grobu nas je potolažil s tolažilnimi besedami preč. g. pater Bonaventura, ki je povdarjal zlasti vzgledolepo, čisto življenje rajnega Cirila. Čigar duša že gleda svoj izvor in vzor — Boga. Skoda se nam zdi vrliga tovariša, marljivega delavca v vseh krš. prosvetnih društvi, navdušenega čebelarja ter vzglednega sina in brata, a tolaži nas zavest, da imamo v njem vsi, prav vsi, v nebesih svojega priprošnjaka. In zato stoji v naših dušah pred nami on — Ciril — kot vzgled vzornega, angelskočistega mladeniča, ki ga hočemo posnemati, da bo tudi naše življenje — daritev Bogu in naša smrt — združitev z Bogom. Počivaj sladko, dragi Ciril! Na svidenje nad zvezdami!

Sv. Rupert v Slov. gor. Umril je Gregor Fras, p. d. Petelinov, posestnik v Crmljenšaku in to ravno ob 35letnici svojega trudapolnega zakonskega življenja. Ko se je poročil, je bil viničar, ker pa si je s pridnim delom in varčnostjo, kljub neozdravljivi bolezni na nogi, ter s pomočjo svoje zakonske tovarišice toliko prihranil, da si je kupil malo posestvo s hišico, v kateri sedaj zapušča žalujočo ženo, p. d. Barejakovo Lonko in 1 sina. Počivaj v miru, dragi znanec!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Tekom mesca dni že poročamo o drugi veliki nesreči. Zgodila se je v četrtek, dne 16. m. m., ob dveh popoldne. Jože Roškar, želar v Zagajskem vrhu, je s svojimi sosedi podiral drevje v gozdu Jožefa Ernsta na Ščavici. Ravnokar so pokopali skupino pet dreves, ki so bila zrasla skupaj. Ko je Roškar pritril vrh na enem drevesu, je še rekel: »Sedaj pa lahko kesanje izmolim.« Nato so potegnili. Drevje pa se je nagnilo in padlo na drugo stran, kamor ga niso vlekli. Ravno v isti smeri je bežal Roškar, pa je bilo prepozno. Močno vejevje ga zadene in v trenutku skupaj allači, da je bil hipoma mrtev in so ga vsega polomljenega morali v plahti djati na voz, kamor so položili tudi Franciško Poljak, ki je bila brez zavesti, ko so jo potegnili izpod vejevja, vendar pa ne smrtno poškodovana. Grozna nesreča je pretresla celo okolico. V nedeljo, dne 19. m. m., smo ga ob zelo veliki udeležbi spremili k zadnjemu počitku. V nagrobnici je vč. g. župnik povdarjal, da je v veliki nesreči sreča ta, da je rajni bil globokoveran

mož, častilec presv. Srca, kateremu je lani posvetil svojo družino, ob enem tudi vesten član naše moške Marijine družbe. Prvo nedeljo v februarju je zadnjikrat prejel sv. zakramente. Bil je tudi zvest naš pristaš in sodelavec. Bodi mu Bog milostljiv!

Sv. Anton v Slov. gor. Pri nas se je poročil tukajšnji kmetski sin Matija Paluc iz sosedne Brengove s pridno Marijino družbenico Elizabeto Ilesič iz Smolinjec. Imenovani je bil član vseh tukajšnjih prosvetnih društev, dober igralec in v zadnjem času izredno marljiv odbornik gradbenega odbora za postavitev Društvenega doma. Mlademu paru želimo obilo sreče in božjega blagoslova!

Sv. Marjeta pri Moškanjcih. Na gostiji A. Meško in M. Zupec se je nabralo med veselimi svati 100 Din za dijaško semenišče v Mariboru. Bog plačaj! Novoporočenemu paru pa želimo obilo sreče in blagoslova za njuno bodočnost!

Stara Novavas na Murskem polju. Sporočamo javnosti, kako uničujejo pri nas ter v okolici poljske miši pšenico in rž, med tem, ko nam lovel streljajo naše pridne mačke in pse, na katere smo stavili zadnji up, da nam vsaj nekaj pokončajo te grde golazni. Gospodje lovci, opozarjamo Vas, omilite svojo jezo nad našimi domačimi živalicami, pustite jih hoditi po njh, da nam vsaj te odstranijo nekaj teh žitnih sovražnikov, ker druge pomoči tako nimamo proti temu, sicer nas spravijo ob kruh. Če pa nam že morate pse in mačke streljati, potem pa še nam miši postreljajte, naj se Vam tudi na teh smodnik ne smili, sicer se bomo primorani pritožiti na višje oblasti!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Zadnji čas so se poročili ti-le člani in članice Marijine družbe: Alojz Gregorec iz Dragotincev z vrlo družbenico, članico bralnega društva in dolgoletno cerkveno pevko Lojziko Rantaša iz Slaptincev. Jakob Kolbl iz Staregore s Treziko Cirič iz Grabšinec. Franc Zemljič iz Moravskega vrha se je oženil k Jaušovčevim, p. d. Kralovim v Selišče z Treziko Jaušovec. Dolgoletni cerkveni pevec, član Marijine družbe, član bralnega društva, soustanovitelj in član tukajšnjega Orla Franc Ajlec iz Bolehnečic se je poročil z vrlo mladenko Marijo Križan iz Kupetinc. Deputacija treh Orlov se mu je pri poroki zahvalila za vso delo, ki ga je izvršil v odseku. Vrlim novoporočencem želimo obilo božjega blagoslova in veliko sreče! — Tudi smrt nam ne prizanaša, ker sta v presledku dveh dni umrla dva dolgoletna člana tukajšnje gasilske godbe. To sta Alojz Kapun iz Vidma, ki je bil vsled svojega basa znan daleč naokrog, in F. Vrbnjak iz Rožičkega vrha. Oba zaslužna gasilca je spremljala k večnemu počitku celokupna gasilska župa šentjurska z godbo na čelu. Pokojnima gasilcema bodi Bog mili sodnik! Sveti vama večna luč! V miru počivajta! Težko prizadeta družinama naše iskreno sožalje! — Po celi župniji govorijo o veliki orlovski tomboli, ki bo na Jurjevo nedeljo.

Novacerkev pri Ptuj. Kaj bo pa zdaj, g. Franjo, ko so pri občinskih volitvah zmagali »šovinisti«, »elementi« in »klika«? Nič ne bo hudega, samo malo bomo že »tlačili svobodo«, za kar nam bo hvaležen vsaj invalid Ferčič, ki ima po zaslugi »šovinistov« v žepu zdaj 1800 Din. Pa brez zamere!

Sv. Urban pri Ptuj. Milo so zadoneli zvonovi in naznanjali tužno vest, da je umrla vzgledna in pridna mladenka Micika Sket, p. d. Bračkova v Ločiču. Rajna je bila edina hčerka kmetskih staršev in stara še komaj 22 let. Podlegla je enotedenski mučni bolezni, nakar je, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, mirno v Gospodu zaspala. Bila je mirne narave, zato je bila spoštovana in priljubljena od vseh, kar je pokazal njen pogreb. Počivaj v miru, draga Micika, in prosí pri Najvišjem za svoje preostale starše. Na njeni sedmini se je nabralo 154 Din za spomencnik padlim vojakom urbaneke župnije. —

Vsega skupaj je dosedaj nabrano 3529,50 Din za spomenik.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Neizprosna Jetika je ugrabila pretekli teden dne 23. februarja Franca Kranjc iz Hranjigovec, mladeniča v najboljših letih z srede žalostnih staršev in sestre. Kal bolezní si je prinesel od vojakov, iz svetovne vojne in italijanskega ujetništva. Mnogo si je prizadeval, da zdravje bi nazaj dobil, pa božja volja je že bila, da je odšel po plačilo v sveti raj, kjer uživa naj ga vekomaj. Kol zvest Marijin družbenik je goreče ljubil Marijo v življenju in na pomoč je klical vedno in trpljenju. Kako priljubljen je bil povsod, to je pričal njegov pokop. Solzno vsako bilo je oko, ko mu pevski zbor zapel slovo: Bratje, sestrice v Gospodu, poslušajte prav zvesto, kako jemlje v hladnem grobu mladi brat naš zdaj slovo. Počivaj v miru!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Lepo in posnemanja vredno je, kar so storili svatje na nekaterih gostijah, ki so se vršile v letošnji predpustni sezoni v naši tomaževski župniji; da so se namreč pri polnih mizah spomnili tudi na naš društveni dom, ki čaka v letošnjem letu svoje dovršitve. Odbor za zidavo društvenega doma je hvaležen za vsak najmanjši dar, upoštevajoč oni lepi stari slovenski rek: Zrno pri zrnu pogaca, kamen na kamnu palača. Tako so nabrali svatje na gostijah: Gašparič-Voršič 160 Din; Kavčič-Krajnc 80 Din; Štuhec-Rižner 54 Din; Plohl-Ravšl 51 Din; Blagovič-Antolič 50 Din. Vsem tem parom želimo posebno mero zakonske sreče! Iskreno Bog plati! — Dne 20. m. m. pa smo spremili k večnemu počitku vrliga člana in dobrotnika naših katoliških organizacij, dobre ga moža in sosedu, iskrenega prijatelja ter tovariša, ki je v vse prerani dobi zapustil svojo mlado ženo z detetom v naročju. Bil je to Ludovik Smodiš, posestnik iz lepih Lahonec, kateremu je nesrečna Jetika jedva 24 let staremu pretrgala nit življenja. Gospod, daj večni mir njegovi duši! Mladi vdovi naše iskreno sožalje! Gospod, pomagaj!

Sv. Trojica v Halozah. Lepo se razvija društveno življenje, odkar imamo po zaslugi načelnika vč. g. Jazbinška nov društveni dom, imenovan: Slomškovo dom. Priredili smo že igre: »Repošteve«, »Pri gospodi«, »Ljudmila«, »Mala pevka«. Razven tega skioptična predavanja o Mariji za Marijino družbo; za šolarje: Tarcizij, mučenec sv. Evharistije in: Jožef Egiptovski. Na narodni praznik so šolarji priredili dobro uspelo šolsko akademijo. Hvala vam vsem, ki ste pripomogli k stav bi Slomškovega doma; hvala posebej vč. g. župniku za požrtvovalnost in skioptična predavanja, hvala igralkam in igralcem! — V župniji sv. Trojice v Halozah je bilo v letu 1927: 135 rojenih, 102 mrljica, 27 parov poročenih. Celo leto ni bilo nikake nalezljive bolezni. — Belinovo posestvo pri cerkvi sv. Trojice v Halozah je prešlo v last g. Majerja, veletrgovca v Ljubljani. Mesto prihaja na deželo!

Št. Ilj pod Turjakom. Letošnji predpust je tudi pri nas spravil precej parov v zakonski jarem. Krivčev France je šel po Ainerjevo Francko in jo pripeljal na svoj dom, da mu bo gospodinjala. Krofov Viktor si je izbral Jovšnikovo Maliko, da mu bo tovarišica na potu življenja. Pa tudi iz drugih župnij so se oglasili ženini in prišli po pridna dekleta v našo tiho župnijo. Stanetov Janez iz Soštanja je prišel po Enčkovo Tiniko in jo odpeljal na svoj dom v Lokavici pri Soštanju. Bila je izvrstna pevka pri našem cerkvenem zboru in vrla igralka na naših odrih, kjer jo bomo težko pogrešali. Vsem novoporočencem daj Bog obilo božjega blagoslova, da bodo postale srečne krščanske družine, čast in ponos slovenskega naroda!

Rečica ob Savinji. Dne 20. februarja je bil pokopan dobro znani oča Ivan Bušnak (Leški) na Holmcu. Navzlic krasnemu veleposestvu je bil skromen ter pravi stari tip kmet-ske korenine. Pokojni je bil jako usmiljen

revezem, ki so imeli zavelje vedno pri njem. Zadnjih deset let ga je mučila nahuha in bolezen v želodcu ter je voljno in Bogu udano prenašal trpljenje v postelji. Sosedje so ga čislali in radi imeli, kdor ga je kaj prosil, mu je rad pomagal. Spremljan je bil po ogromnem številu furanov in sosednih far s petimi gospodi k večnemu počitku.

Št. Janž na Vinski gori. Na pustno nedeljo, dne 19. t. m., se je vršila prvokrat takseprosta prosvetna prireditev s predavanjem g. predsednika o alkoholu, uničevalcu ljudskega zdravja in gospodarskega napredka, pojasnjevanim s scenami iz iger: »Čašica kave« in »Krmar pri zvitem rogu«, ter s peljem slovenskih narodnih pesmi. Združili smo prijetno s koristnim in potrebnim ter želi prav dober uspeh. Uspešno so fantje in dekleta tekmovali med seboj v podavanju iger in ne vemo, katerim bi prisodili prvenstvo. Veliko sočutje smo imeli s trpinčeno gospo Rebulo in od srca se nasmejali »stumastemu« krmarju, ki se je dal tako »namazati«. Dvorana je bila polna in tudi gmotni uspeh je bil zadovoljiv. Veseli glasovi so to vzbujajoče se društvene pomladi, ki že kličejo po nesrečni »Miklovi Zali« iz tužnega Korotana. Kdaj jo rešimo suženjstva in poklonimo Mirkotu, bomo že povedali.

Celje. Babničane je prestrašil nenavaden tresk in divje žvižganje lokomotive. Večerni vlak, prihajajoč iz Petrovč, je na križišču pri Leskoškem povozil in zdrobil voz gosp. Kudra iz Dobriše vasi. Konja sta odnesla še zdravo kožo, hlapec pa le majhne poškodbe. Nesrečo je zakrivil hlapec sam vsled nepozornosti na prihajajoči vlak.

Čadram. Na gostiji Kropelj-Kvas v Markečici se je nabralo za dijaško semenišče v Mariboru 300 Din. Darovalcem: Bog povrni!

Sv. Križ tik Rogaske Slatine. V nedeljo, dne 12. m. m., sta se poročila Mirko Košir iz poštene krščanske rodbine, z mladenko Miko Koštrun od Sv. Katarine. Bila je vzorna mladenka in ljubiteljica neomadeževanega življenja in zvesta članica Marijine družbe. Vzgojena je tudi pri družini, kjer so naročeni na več poštenih časnikov in nabožnih knjig. Na predlog ženina in neveste se je na gostiji nabralo 120 Din za procvit in napredek svetokrižkega Orla. Bog živi!

Ponikva ob južni žel. Dne 20. februarja se je tukaj poročil g. Ivan Zdolšek z gđ. Eliso Gril, oba iz uglednih rodbin vasi Ponikve. Bilo srečno! Veseli svatje v hiši neveste so nabrali za dijaško kuhinjo v Celju 142 Din. Hvala lepa!

Smarje pri Jelšah. Dne 20. m. m. se je pri nas poročil France Znidar z Ruskinjo Agrepino, ki je prišla skupno z njim iz Rusije. Agrepina je prestopila v našo vero in bila šele na dan poroke krščena. Novoporočenecem obilo sreče!

Sladkagora. Mlada je še naša samouprava, a že povsod čutimo dobrodejnost te ustanove. Tudi naša občina je prejela 10.000 Din za gradnjo ceste Cecinje—Pečice. Upamo, da nam pri tej dobri volji oblastnega odbora ta vir ne bo usahnil. Potrebe imamo velike: je treba cest, treba vodovodov, treba posušili veliko travnikov, treba nam je železniške postaje na progi južne železnice. Dvakrat drdra vlak preko zemlje sladkogorske župnije, pa nimamo nobene postaje blizu. Tako na Ponikvo kakor na Poljčane imamo po dve uri hoda, od farne cerkve pa celo 2 in pol ure. Da bi se ta nedostatek skoro popravil!

Sladkagora. Dne 15. m. m. je bila svatba v Novivasi pri Jagodiču. Pozno zvečer pridejo še tukaj v tej žalostni in grdi navadi prežarji iz Lemberga. Doblili so ven kruha in pijače, a namesto, da bi se zahvalili, so začeli kmalu svoje roparsko delo. Začeli so s tistimi strašnimi italijanskimi kletvami, nakar pa razbijati po oknih, katere so dve popolnoma zdrobili; v hišo so začeli metati blato in z odprtimi noži so hoteli vdreti skozi vežo v hišo. Proplašeni svatje so zbežali

izza mize, na katerih so bila jedila vsa pokvarjena. Posestnik, oziroma gospodar se odpravi v Smarje po orožnike ponoči ob enih po polnoči. A naši požrtvovalni orožniki so prišli šele okoli 11. ure predpoldne.

Laški okraj. Poleg raznih vremenskih nezdod in neprilik, ki so zadnja leta obiskovala naše revno kmetstvo, posebno leta 1926 silna mokrota, a lani pa nekatere dele našega okraja, posebno občino Jurklošter, tudi toča, ki je uničila ubogim kmetom skoro ves pridelek, grozi zadnja leta zopet dosedaj neznanu nadloga našemu kmetu in to so divje svinje, ki so se pojavile marsikje v našem okraju, največ pa okrog Jurkloštra. Pred kratkim je poročal »Slovenec«, da so se pojavile divje svinje okrog Kočevja, a po krajih okrog Jurkloštra, Planine, kjer so velikanski gozdovi v takozvanem »Urwaldu«, jih je menda na stotine. Vzrokov, da se je ta divjačina tako zaplodila, je več. V dobi gospodarske svobode od leta 1848 naprej je samo v občini Jurklošter izginilo v graščinsko žrelo kakih 15 kmetij. Graščina pa ni več obdelovala dotičnih posestev, ampak zasadila z gozdnim drevjem, ali pa so se dotična posestva sama pogozdila. Izsekovanje gozdov se je vršilo zadnjih 30 let. V veliki večini gozdnih kompleksov pa, namesto da bi se posekani deli gozda pravilno nasadili in potem čistili in trebili, se to ne vrši, tako da imajo divje svinje varno zavetje v takih golosekih, to je posebno hrib sv. Trojice pri Jurkloštru, kjer lovci ne morejo slediti divjim svinjam, kjer je vse preraščeno z robidovjem in srebrotjem. Seveda ni potem nič čudnega, če pridejo v nočeh na njive v večjih krdelih in v eni noči uničijo od 5 do 10 mernikov koruze, kar pomeni za našega kmeta že težak udarec. Lansko jesen so se pojavile divje svinje že tudi v drugih občinah našega okraja, tako v nekaterih vaseh občine Sv. Lenart nad Laškim in Marijagradec. Bati se je, ako se tej zverini ne pride v okom, da se bo razpasla še po drugih občinah. Oblastna poslanca Tratnik in Deželak sta že meseca aprila lani v oblastni skupščini stavila tozadnji predlog. Priredila sta se že dva večja lova, ki pa sta bila brezuspešna, ker sta bila prirejena od ljudi, ki jim ni mar, da bi se ta zverina zatrla. Upajmo, da bodejo tisti, ki jim je sedaj poverjeno to delo, imeli uspeh, sicer bodo vsi pridelki naših po večini revnih kmetov uničeni, kakor ne po nobeni drugi vremenski nezdodi!

Sv. Rupert nad Laškim. Dne 12. m. m. je v Mlakah umrla vdova posestnica Marija Uлага. Bila je to znamenita žena: živela je sicer v tihem, skritem kraju, v priprosti, čedni hišici, a živela je srečno, kakor zlasti dandanes malo ljudi tako srečno živi: živela je 78 let v nad vse srečnem zakonu, v sredini vrlih, dobrih otrok, bila je namreč prava kršč. mati, žena in gospodinja. Malo pred smrtjo je povzdignila svoje roke in oči proti nebu, rekoč: O Bog, hvala Ti za vse dobro, posebno pa, ker si mi dal tako pridne otroke! Pač redka hvala iz ust staršev! Slovesni pogreb je bil jasn izraz spoštovanja, ki ga je ranjka uživala po vsej župniji. Domači župnik ji je ob odprtem grobu govoril zasluženo slovo. Vrla, srečna mati, počivaj v miru! — Pustni čas smo preživeli Ruperčani še dokaj mirno, skoro pusto; še tepemo se ne, ker ne pijemo, in ne pijemo, ker nimamo denarja.

Svetina pri Celju. V noči od 11. do 12. svečana je požar uničil gospodarsko poslopje posestnika Jerneja Pušnik, p. d. Komljanca v Slatini. Zgorela je vsa kрма, poljedelski stroji in orodje, 250 desk, preša, meso, zabela, sodi in mnogo drugih reči. Gospodar se nahaja v največji stiski, ker ima poslopja le nizko zavarovana, ima še od prejšnjih časov dolg na posestvu, ženo in otroke stalno bolehtne. Dobri sosed, zlasti Vengušt, Franc Bezgovšek, Koprivc, Slapšak in mnogi drugi so mu takoj priskočili na pomoč. Zanetila je

ogjenj najbrž zlobna roka; preiskava je že v teku.

Videm pri Krškem. Angelj smrti je obiskal na Libni dobro Solteškovo rodbino in jej napravil veliko bridkost. Umrla jim je ljubljena hčerka Francka, ki jim je bila kakor solnce v hiši. Dopršila je meščansko šolo in bila nekaj časa v službi, a proti Božiču jo je pa bolezen priklenila na bolniško posteljo. Iskala je zdravja, toda Bog jej ni več namenil življenja med nami, ampak jo je v cvetu mladosti, v 21. letu, posadil v svoj nebeški vrt. Njen pogreb kot Marijine hčerke dne 26. februarja popoldne je bil kot slavnostni pohod, ker spremila jo je cela Marijina družba in silno mnogo drugih župljanov. Sveti ji večna luč pri Mariji! — V Dolnji vasi je pa umrla v starosti 87 let stara mati č. g. bogoslovca Vodeb Ivana. Naj počiva v miru!

„Naš dom“.

Se enkrat lepo prosimo tiste, ki so pozabili naročnino plačati, da to ta teden storijo. Nam bi bilo zelo neprijetno, če bi morali imena teh pozabljivcev natiskati.

Marčevska številka je izšla in je posebno zanimiva. V nji je sedem slik. Do 4. marca jo bodo imeli tudi oddaljeni naročniki v rokah.

Novi naročniki dobijo list lahko od marca naprej za 10 Din, če so naročniki »Gospodarja«.

Se 3000 naročnikov moramo dobiti, da bo list izhajal vsak mesec na 32 straneh.

Če lista ne dobite, ga reklamirajte! Na reklamacijo ni treba znamke.

Slama, ki kratko gori! Nekateri so se prvi mesec silno vneli za »Naš dom«. Sedaj pa so opešali. Vztrajnost, vztrajnost!

Naši dobrotniki. Hranilnica in posojilnica Vurberg 20 Din, Posojilnica Sv. Lenart v Slov. gor. 120 Din, Mat. Obrab, lesni trgovec v Mariboru, 30 Din. Vsega Din 1360. Bog povrni!

Za kratek čas.

Zvest sluga. Poročnik je naročil slugi: »Prinesi mi vina, da se napijem do smrti!« — Sluga Janez je postal in rekel: »Dovolite, gospod poročnik, da smem z vami umirati!«

Dobra rešitev. Učitelj je vprašal: »Zakaj rečemo o svojem jeziku, da je materin jezik, a o zemlji, da je očetnjava?« — »Nekatere ženske rade govorijo, zato materin jezik, očetje morajo pa molčati kot zemlja, zato očetnjava!«

Kdo je kriv? Lovec gospodu iz mesta: »Zadnjič ste rekli, da zato nič ne ustreljite, ker ima puška krivo cev. Evo, dal sem vam danes novo puško in zopet niste nič ustrelili!« — Gospod iz mesta: »Danes pa so zajci krivo tekli!«

Čuden telefon. Mož: »Prosim te, nehaj vendar že enkrat. Čemu neki zvoniš vedno s to budiljko?« — Žena: »Pusti! Ti ne razumeš tega. Naj mislijo sosed, da imamo telefon.«

Na zabavnem večeru. Neki bogati bankir je priredil zabavni večer, katerega se je udeležilo zelo mnogo ljudi. Krog polnoči nagovori neki gospod svojega sosedu: »Gospod, ali ne greste z menoj? Tu je zelo dolgočasno.« — »Zelo rad bi šel«, odgovori drugi, »toda ni mogoče.« — »A zakaj ne?« — »Ker sem jaz hišni gospodar!«